

AFÒNIX PRODUCCIONS & PEP LÓPEZ

PETIT FORMAT
2022-2023

EL MÓN DE LA IRENE

CONCERT MÚSICA I
HISTORIES PER A
PÚBLIC FAMILIAR I
ESCOLARS.

A PARTIR DE 6 ANYS

SI ALGUN DIA T'OBLIDES D'ESCOLTAR, NO T'OBLIDIS MAI DE SENTIR.

Les princeses es casen
amb princeses, el
cavaller ara busca el
príncep blau,
m'agraden les persones
que s'estimen sense
haver de fer besets a
cap gripau.

"Espectacle de música
visual per a públic familiar
on les emocions recorren
les butaques,...."

(MERCÈ CORRONS.
DIARI DIGITAL)

PER A QUÈ?

L'escenari és una ficció, una finestra, un mirall, un aparador on la paraula, la música, el gest i fins i tot el públic, cobren vida, significat i materialització.

Un espai de síntesi on la literatura, la història, l'ètica i l'estètica, deixar de ser per uns moments "continguts curriculars" per esdevenir personatges, històries de vida, realitats que aportessin uns valors i estratègies imaginatives que facilitin la comprensió de la realitat als nens i nenes de la platea.

Estem d'acord que socialment necessitem adults capaços de produir i difondre cultura per ser consumida amb criteri.

Aquest és, possiblement, l'únic propòsit d'aquest projecte.

ELS VALORS A L'ESCENA

"SÓN SEMPRE EL CENTRE DELS NOSTRES
PROJECTES ESCÈNICS"

- Oferir als professionals un recurs per programar activitats artístiques fora del comú i de la màxima qualitat.
 - Per despertar a famílies, escolars i personal docent la necessitat de conjugar amb elements educatius i culturals.
 - Assegurar a través de processos naturals juntament amb les famílies, l'hàbit a assistir i donar suport als espectacles musicals de forma crítica i responsable.
-

FITXA ARTÍSTICA

Fitxa artística:

Pep López: veu principal, guitarra, Cristall Baschet i programacions.

Sergi Miarons: Tècnic

Actor virtual (avi): Joan Crosas, Carme Canet

Actor virtual vídeo: Cesc Sánchez.

Judit Farrerons (Llengua de signes)

Dibuixos animats i il·lustracions: Montse Baqués.

Hologrames 3D: Elf Pla.

Disseny il·luminació Sergi Miarons, Aleix Albanell

Disseny So: Sonology

Construcció maquinària efectes: Aleix Albanell (Sonology)

Luthier: François Baschet.

Escenografia: Montse Baqués.

Producció Executiva: Afònix Produccions.

Fotografia i vídeo: José Mª Pecci, Mingo Vallès.

Vestuari Atélier Gemma Malé.

Autor dels textos, cançons i direcció: Pep López.

Ajudant de Producció: Anni Norverto.

Músics virtuals: Carol Duran (violí), Guillem Cuní (Ulliean Pipe),

Coral de l'Escola de Música de Manlleu, sota la direcció de Buia Reixach.

Col·laboracions

Somsack Lim Lee, Ali Yakubu, Edna Sey, Dolors

Comerma, Minerva Comerma, Jordi Roca, Jordi Roca

(fill), Jaume Palau, Bernat Riera, Gerard Pujol, Antònia

Sala, Francisco José Sánchez, Sandra Casanovas, José

Manuel Burgos, Nacho Burgos, Sintayeu Burgos, Xavier

Pinyana, Nil Pinyana, Alex Pont, Carla Pont, Manoli

García, Eloi Palau, Maria Rosa Vidal, Erlan Ordoñez.

PEP
LÓPEZ

SERGI
MIARONS
(TÈCNIC)

JUDIT
FARRERONS
(LLENGUA DE
SIGNES
VIRTUAL)

L'ESPECTACLE

(DISPONIBLE EN CATALÀ I CASTELLÀ)

"ON EL RIURE ES CONFÓN AMB EMOCIÓ"
(PUNT DIARI)

"UNA NUEVA PROPUESTA TAN GRANDE COMO
QUIERAS". (DIARO EL SEGRE)

DURADA: 55 minuts

“El món de la Irene, va néixer a l'Havana un dia que una pluja tropical em va impedir sortir de casa.

Mirant per la finestra veia un grupet de nens i nenes que jugaven a pilota sota un porxo que els protegia de l'aiguat.

Una de les nenes no parlava. Només es comunicava en una llengua de signes més o menys improvisada que els seus companys havien après per conveniència.

El joc era natural, sense prejudicis, sense crosses i sense accessibilitats especials.

Vaig començar a reflexionar sobre la vida d'aquella nena i la relació amb un món acústic i ple d'estímuls sonors.

Tenia curiositat per saber què pensava sobre els contes, les històries de princeses i gripaus, els conflictes, l'amor, les mentides, la vida i també la mort,...

Vaig descobrir que no era diferent de la visió que pogués tenir qualsevol altre infant de la seva colla, però si la forma d'explicar-ho.

Un expressivitat facial perfecte, mans que dibuixaven conceptes a l'aire, somriures i ganyotes que reforçaven allò que ens volia explicar.

Vaig trobar que era un món fascinant per descobrir. L'espectacle no parla de les deficiències, no pretén reivindicar res, no és una lluita per a la integració dels “marginats”,.... és un concert ple d'històries i cançons on la sordesa és anecdòtica, només un tret personal que identifica la protagonista, la Irene.

El món de la Irene completa la trilogia formada per "Un llençol d'estels" i " El racó dels avorrits". És també un espectacle en format de concert multimèdia però, en aquesta ocasió, incorpora una adaptació per a persones sordes, comptant amb l'ajuda de la llengua de signes catalana.

Ofereix moltes novetats en el món sonor que ens acosten a diferents històries i contes curts amb un contingut sobre els valors i altres conceptes que sovint no es mostren als infants.

Un músic sol, un actor i quatre pantalles de vídeo s'exposen, en segon pla, il·lustracions, imatges i accions que reforcen el contingut dels textos de les cançons cantades i creades per a l'espectacle.

Aquest espectacle ens parla de la Irene, una nena sorda que no pot comunicar-se d'una forma convencional. Necessita poder escoltar amb els ulls i parlar amb les mans. Aquesta capacitat li dona una visió molt especial del món i ens ho explica en forma de cançons i històries.

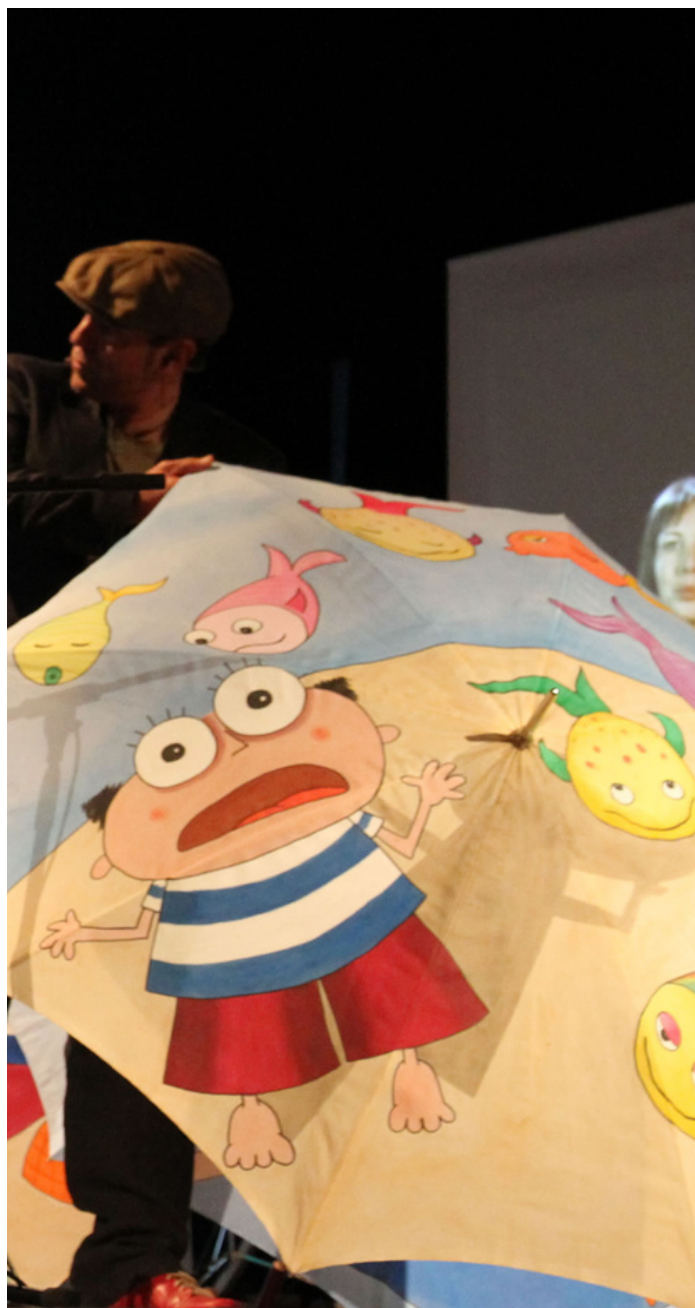
Els textos que ens proposa parlen dels conflictes, de l'ambició, de l'autoestima, de la mort, de la riquesa, de l'homosexualitat i de les relacions humanes.

L'espectacle tracta, amb respecte i tendresa, la visió particular de tot allò que envolta a la Irene.

PEP LÓPEZ

UN REFERENT DELS
ESPECTACLES DE
MÚSICA, CONTES I
INTERACCIÓ
MULTIMÈDIA PER A
PÚBLIC FAMILIAR.

Amb més de 5.000 actuacions nacionals i internacionals, ha creat un estil particular i molt personal que ha servit de punt de partida de moltes altres companyies.

S'ha format a Barcelona (ESMUC), Bèlgica (Bruges) i Colorado (USA).

Guanyador de dos premis ARC 2002 i el 2004, a el millor espectacle per a públic familiar de l'any i una Menció especial de Jurat a FETEN 2013 amb el primer espectacle que va incorporar la llengua de signes, "**El mundo de Irene**".

EL CRISTALL BASCHET

UN INSTRUMENT ÚNIC

L'espectacle ha aconseguit per aquesta producció la construcció d'un Cristall Baschet original i del qual només hi ha 65 instruments en tot el món. Es tracta del Cristall Baschet directe.

Bernard Baschet, enginyer nascut el 24 d'agost de 1917, i François Baschet, escultor nascut el 30 de març de 1920, són dos germans francesos que, des dels anys 50 del segle XX, s'han dedicat a la creació d'escultures sonores i d'instruments musicals innovadors fets amb materials diversos: vidre, acer, alumini, plàstics, corrents d'aigua i d'altres materials.

Un element característic en molts d'aquests instruments de nova creació és l'amplificador o caixa de ressonància, la part de l'instrument que amplifica i radia la vibració, que pot estar format per planxes en el cas del cristall Baschet, o fins i tot per un coixí d'aire en el cas de la guitarra inflable. Els germans Baschet s'han preocupat també per la pedagogia de la música i, cap als anys 70, van desenvolupar, juntament amb els seus col·laboradors, l'Instrumentarium Pédagogique Baschet, un conjunt d'instruments orientats a l'ensenyament musical dels més menuts.

Cristall Baschet

-Per què tocar la música del segle XX amb instruments del segle XVIII?

L'any 1964, François i Bernard Baschet van encapçalar amb aquesta pregunta una exposició dels seus instruments a París.

Des de mitjan anys cinquanta, el nom Baschet s'associa a l'escultura sonora, a la construcció de nous instruments i a la pedagogia musical. Des d'aleshores fins avui, François i Bernard Baschet han creat una línia de treball i tota una nova família instrumental que es pot considerar l'aportació més genuïna del segle XX al camp de l'acústica musical.

El denominador comú de la majoria dels instruments és la recerca dels paral·lelismes entre forma escultòrica i sonoritat musical. Moltes de les obres són de metall, amb components o plaques que poden ser modificats i recombinats, i on la màxima amplificació del so s'aconsegueix a partir d'una vibració tan lleu com la d'un dit lliscant per una vareta de vidre moll.

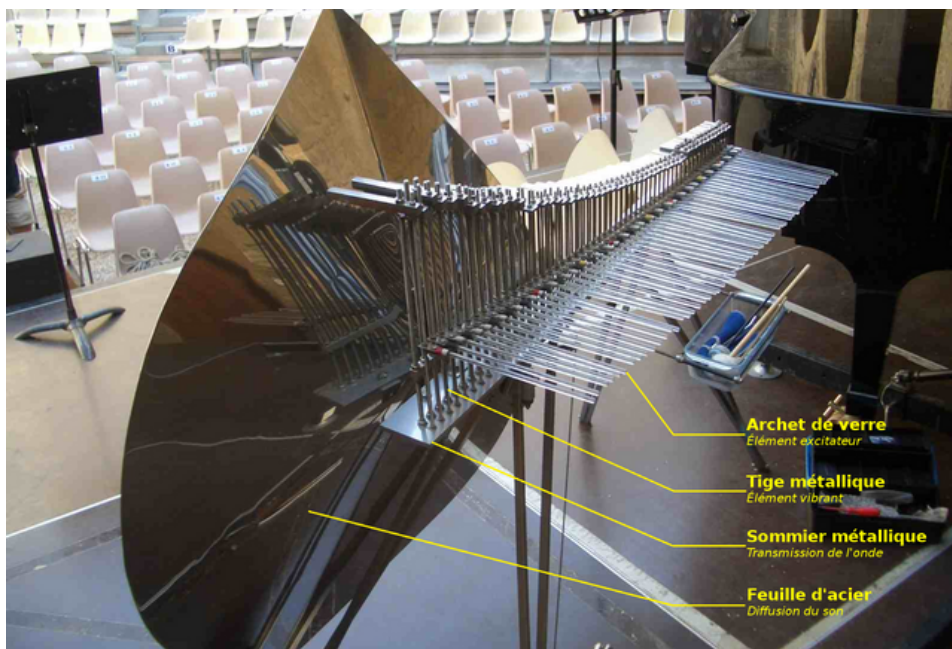
EL CRISTALL BASCHET

UN INSTRUMENT ÚNIC

Pertanyen a una família instrumental formada bàsicament per idiòfons, és a dir instruments que sonen per vibració del seu propi cos. Una de les creacions més famoses és el Cristall Baschet que, per a tocar-lo, el músic es mulla els dits en un recipient amb aigua situat al teclat i fa lliscar les puntes dels dits per sobre d'unes varetes de vidre en posició horitzontal.

El Cristall Baschet consisteix en una sèrie de varetes de vidre, unides individualment a una placa d'acer, que serveix de canalitzador de les vibracions produïdes per aquestes varetes en ser fregades amb els dits humits, utilitzant el mateix principi de les copes musicals.

L'element de vibració periòdica són les varetes de vidre, l'energia per a posar-les en marxa són els propis dits de l'intèrpret i el sistema per a implementar l'escala musical és una sèrie de contrapesos units a la vareta de cristall mitjançant una altra vareta d'acer roscat. La distància entre aquest contrapès i la vareta de vidre limita la longitud d'ona emesa, ja que la vareta de vidre i el contrapès metàl·lic units a la mateixa vareta d'acer roscat són dos nodes entre els quals pot desenvolupar-se la vibració del metall i, per tant, crear una longitud d'ona definida i afinable en poder desplaçar el contrapès, allunyant-lo o apropant-lo a la vareta de vidre. Podeu escoltar el so del Cristall Baschet en molts vídeos a la xarxa.

OBJECTIUS PEDAGÒGICS

OBJECTIUS I CONTINGUTS PEDAGÒGICS

L'espectacle persegueix els objectius següents:

- Valorar tota la sèrie d'elements utilitzats destinats a la recerca de les sensacions sonores i visuals.
- Valorar la necessitat d'una bona actitud a l'hora d'escoltar música, especialment si és en directe, per a gaudir de l'espectacle.
- Escoltar amb atenció i silenci.
- Gaudir de les cançons que ens oferiran a l'espectacle.
- Vetllar l'interès i la il·lusió per anar a l'auditori.
- Experimentar i viure diferents formes de comunicació: visual, oral, musical i a través del llenguatge de signes.
- Reforçar les activitats que transmeten riquesa cultural.
- Garantir la igualtat d'oportunitats d'accés als alumnes a l'oferta artística.
- Respectar el treball dels altres.
- Reflexionar sobre els valors presents en els contes de l'espectacle.
- Participar positivament quan se'ls requereixi.

Els continguts a treballar són:

CONCEPTUALS

La cançó.

Els instruments: el violí, el baix, la guitarra, el cristall baschet, la veu, ulliean pipe (gaita irlandesa).

Els estils musicals: balada, pop, country, swing, tradicional, rock.

El cantautor.

El conte.

La llengua de signes.

OBJECTIUS PEDAGÒGICS

PROCEDIMENTALS

Audició de cançons.

Audició i descoberta d'instruments.

Memorització de les característiques dels instruments.

Explicació de contes.

ACTITUDINALS

El foment de l'atenció, l'interès i el respecte.

El plaer en escoltar música en directe.

La valoració del silenci.

La constància en l'audició atenta com a mitjà per a la comunicació i sensibilització vers el món de l'art i de la imatge.

La reflexió al voltant de les persones sordes.

Els valors: l'ambició, la mort, l'autoestima,

l'homosexualitat, la riquesa, els conflictes i les relacions humanes.

PROPOSTES DE TREBALL

En aquest apartat, us suggerim algunes propostes que creiem que us poden ajudar a preparar i, posteriorment, consolidar els continguts de l'espectacle, per tal de treure-li el màxim rendiment a la sessió programada. De totes maneres, no es pretén que realitzeu totes les activitats sinó aquelles que s'adaptin millor a la vostra realitat educativa i curricular, adequant-los al vostre entorn concret.

PROPOSTES DE TREBALL

ABANS DEL CONCERT

*Abans d'assistir a un espectacle és bo explicar a l'alumnat que anirà a veure un espectacle de música, un concert multimèdia en aquest cas, i que és una sort poder gaudir d'una actuació amb música en directe. Però, a més de més d'il·lusionar-lo i procurar augmentar l'interès per tot el que comporta aquest fet, també hem de pensar a recordar-li les normes de comportament que ha de seguir en aquestes ocasions, el respecte per l'espai i les persones, el silenci i la participació positiva, l'atenció i els aplaudiments.

*Un altre aspecte important abans de l'audició és introduir els principals continguts que després treballaran i ampliaran els intèrprets durant l'actuació. En aquest cas, podem comentar alguns dels valors presents en el guió dels diversos contes:

- La sordesa: la protagonista de l'espectacle, la Irene, és una nena sorda, fet pel qual ens mostrarà la seva visió subjectiva del món.

Pot ser un bon exercici per als nens i nenes fer-los empatitzar amb les sensacions d'una persona que pateix sordesa per tal que siguin sensibles a les dificultats que pot tenir un company/a que sigui sord/a. Els podem proposar un exercici en grup: que s'imaginin que són sords i que facin una llista de coses que canviarien de la seva vida actual per aquest fet. Fem referència a la forma de conèixer el món a causa de la falta de percepció auditiva, activitats de la vida quotidiana que realitzen, barreres a la comunicació amb els altres,

afectació a l'autoestima, si es podrien sentir rebutjats per ser diferents, malentesos a causa de no sentir-hi, dificultat per dialogar a l'hora d'arreglar els problemes, etc. Un cop comentades aquestes qüestions, que es poden agrupar per temes i enriquir-ho amb les idees de tota la classe, els podem suggerir que proposin alternatives per a millorar aquestes dificultats.

Entre elles, podem citar la llengua de signes –que serà present durant tot l'espectacle- i que les persones sordes capten les vibracions, per tant, poden sentir música a la seva manera (per aquest motiu, us recomanem que assegueu els i les alumnes sords/es a les primeres files o bé a prop dels altaveus).

PROPOSTES DE TREBALL

- La mort: sovint és un tema tabú que es parla poc amb els infants.

En “El Món de la Irene” trobarem un conte que ens dóna una visió molt peculiar sobre el tema i, per això, seria interessant haver-ho reflexionat prèviament amb els i les alumnes. Podem treure el tema preguntant-los quines experiències han tingut amb la mort i en funció de les respostes podrem inferir si hi han tingut un contacte molt proper o no, com ho han viscut, si els adults del seu voltant els han parlat del tema o bé l’han esquivat, quins sentiments els ha produït, si han vist alguna pel·lícula relacionada, és a dir, quina és la seva pròpia visió personal. Es tracta de treballar-ho d’una forma molt natural, acceptant la mort com a part de la vida i els sentiments que ens produeix aquest fet quan el vivim de prop, mostrant de forma positiva l’expressió dels sentiments encara que aquests siguin negatius i ens costi tolerar-los. No cal dir que és un tema delicat i que cal que prèviament ens assegurem que cap dels alumnes ha perdut una persona estimada recentment, perquè en aquest cas ho haurem d’enfocar amb molta més prudència i procurant que els seus/seves companys/es tinguin un tacte especial a l’hora de tocar aquesta temàtica.

*És interessant comentar els instruments que surten a l’espectacle, tant els reals com els virtuals, i averiguar quins coneixen i quins no. Aleshores ens podem centrar en els que ja coneixen: quines característiques en podrien explicar, a quina família pertanyen, com definirien el seu so, etc.

Quan parlem de les famílies podem concretar els diferents tipus de corda i buscar exemples de cada un d’ells. Completar la informació de la que ja disposen els infants amb les dades més rellevants de cada instrument. Segurament també els haurem de fer cinc cèntims de la gaita irlandesa.

*No oblidem parlar de la veu com a instrument que tots tenim (aprofitant que sentirem una coral durant la funció) i com a instrument que hem de cuidar. Podem comparar-lo amb qualsevol altre instrument: igual que quan tenim un instrument el tractem amb cura i el toquem de forma suau perquè tregui un so ben bonic, amb la veu hem de fer el mateix. Podem provar de fer un exercici de dinàmiques seguint les directrius gestuals del mestre/a modulant el cant de molt piano a forte, però posant especial atenció a no cridar quan cantem fort. Diferenciar entre cantar fort i cridar és bàsic, per poder treure el màxim profit de les nostres possibilitats sense fer-nos-la malbé. Observeu quin ventall més ampli de dinàmiques ens permet de fer la nostra veu!

PROPOSTES DE TREBALL

En aquest espectacle, podem destacar alguns instruments per ser poc usuals de veure i sentir (tal i com ja s'ha ampliat en l'apartat anterior).

Per això, posarem un èmfasi especial en els més curiosos i desconeguts per a l'alumnat: el cristall baschet. Pot ser interessant explicar-los que aquests instruments que no coneixen tenen característiques molt peculiars i animar-los a què busquin informació i vídeos per internet on els toquin. Després, posarem en comú tot allò que han descobert sobre aquests instruments i, si ho creieu convenient, podeu visualitzar a la classe un vídeo de cada un d'ells per sentir com sona. Si no és possible, ja els sentiran a l'espectacle. Amb tota aquesta informació i fotografies que hagin recollit, podem fer un mural on hi hagi la foto de cada un dels instruments i els trets principals que els caracteritzen.

*La participació durant la sessió sempre augmenta l'interès i la implicació dels nens i de les nenes. És per això, que podríeu treballar la cançó 'Bledes dels canons' abans de l'audició, per tal que la puguin cantar durant la funció (a l'annex, adjuntem la lletra, l'àudio i els acords d'acompanyament). Podeu aprofitar per fer una bona comprensió del text i del missatge que ens transmet: una actitud pacifista davant dels conflictes.

*En l'actuació, podreu sentir músiques que s'enquadren en diversos estils. Per tant, podríeu comentar-los i escoltar-ne algun exemple abans d'assistir a la sessió. Són la balada, pop, country, swing, tradicional i rock.

PROPOSTES DE TREBALL

DESPRÉS DEL CONCERT

-Un cop vist El Món de la Irene és interessant fer-ne una valoració col·lectiva per fer un repàs general de l'espectacle:

- Els ha agradat l'espectacle?
- Per què es tracta d'un concert "multimèdia"? quins mitjans han utilitzat?
- Què és el que més els ha sorprès? Han rigut? S'han emocionat en algun moment?
- Quin conte els ha impactat més i per què?
- S'han fixat en els instruments musicals? Quins eren reals i quins virtuals?
- Han participat durant la sessió?
- Autoavaluació de l'actitud de respecte i del silenci.

-Fem un repàs dels instruments de l'audició. Podem ampliar la informació explicant-los la classificació en cordòfons, idiòfons, membranòfons, etc. A quina categoria pertany cadascun d'ells?

-Parlem dels instruments poc comuns: han pogut observar les característiques i sentir el so del cristall baschet?

-Podem tornar a cantar la cançó Bledes dels canons. Però ara que ja la tenim ben apresada, anem a fer-la més expressiva. Igual que quan parlem, que modulem el to de veu i el volum en funció del que diem, amb la música podem fer el mateix. Per exemple, podeu cantar les estrofes amb un to de veu més suau, piano, amb la veu més dolça i la tornada més forta i de forma més contundent. També podeu provar diferents possibilitats i decidir quina us agrada més. Fixeu-vos com canvia en funció de com la cantem! Us pot facilitar el treball llegir la lletra prèviament (sense música) i pensar com ho diríeu en funció del que ens diu.

Aleshores, ho convertiu en algun recurs expressiu musical. També podeu recordar com la cantaven a l'espectacle. Així, hem enriquit la cançó i ens l'hem feta nostra, hem recreat la cançó igual que fan els músics professionals quan interpreten una peça.

-Recordeu que abans de l'audició havíem comentat que ens trobaríem diferents estils musicals i com eren cada un d'ells. Pregunteu als infants si han identificat alguna cançó amb algun estil en concret. Entre tots, intenteu fer una llista de cançons i l'estil de cada una. També podeu buscar altres exemples que no siguin del concert que il·lustrin aquell estil. Fins i tot, poden portar algun CD de casa on hi hagi alguna cançó d'algun estil treballat, perquè tothom l'escolti a la classe. Quin o quins estils els han agradat més? Quins estils creieu que són més ballables?

També es poden treballar continguts com les qualitats del so, principis acústics, la improvisació o bé com a eina per a la integració de col·lectius especials en funció de l'objectiu pedagògic perseguit.

EL MÓN DE LA
IRENE

EL REPERTORI

BASAT EN CANÇONS DE CREACIÓ, D'AUTOR PER
A PÚBLIC FAMILIAR I CONTES TRADICIONALS

El repertori

- Les mans de la Irene
 - Ni cigales ni formigues
 - Conte del pescador
 - Conte amb Cristall Baschet
 - Bledes del canons
 - Adéu Irene
 - Apa grans que en sou de bèsties
-

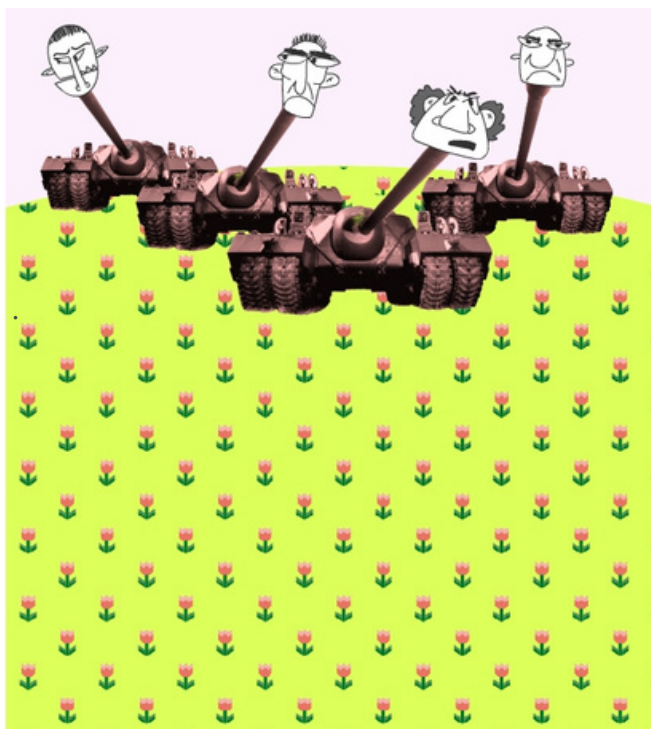
ELS DIBUIXOS ANIMATS

LA IMATGE ÉS LA MANERA MÉS BELLA DE
PINTAR UN ARGUMENT.

Al llarg de la història hem assistit a un predomini del llenguatge verbal sobre el llenguatge icònic. En l'actualitat, la comunicació ha viscut un canvi substancial a causa de l'augment de noves tecnologies. És per aquest motiu que en aquest espectacle fusionem música, imatge i tecnologia en parts iguals. Els dibuixos animats, els hologrames, les pantalles de led d'última generació conviuen amb el més pur ofici de trobador narrador d'històries. Les arts del nostre temps són les que s'acosten més a la musicalitat, però amb aquest espectacle no s'ha tractat de buscar cap d'aquests paral·lelismes entre llenguatges, sinó captar l'equilibri entre música i imatge, entre emocions, percepció i substàncies expressives.

Hem escollit els dibuixos animats per què captiven als petits i també als adults permetent compartir una experiència estètica amb els nostres fills i filles.

Les imatges, hologrames en 3D, lluminoses i coloristes dels personatges de ficció i el seu univers, tenen una força extraordinària basada en el traç que permet així mateix distorsionar la realitat. Però el que més ens fascina és saber que una imatge és la manera més bella de pintar un argument.

DISCOGRAFIA

- Ara plou, 1983 PDI D-30190.
- Músics de carrer, 1984 PDI E-30553.
- Triat t'ho, 1991 TRAM-0016-C.
- Ciutadans del món, 1992 PL-0001-C.
- Tant de bo, 1994 TRAM-0038-CD.
- Festival Internacional de Pallassos, 1994 Alternativa.
- Fem ambient, 2000 AFONIX-Ajuntament de Barcelona.
- A les 3 per molts any, Club Super 3 .2001 Principal d'Edicions.
- Patim, Patam, Patum, TVC Edicions.
- Secrets d'un mentider, AFONIX. 2004.
- Ni bitxos ni formigues, AFONIX 2012

Informació sobre Pep López :
www.peplopez.com
Àudios a Spotify i YouTube

A LES XARXES

FITXA TÈCNICA

- Boca: 8 metres
- Profunditat: 8 metres
- Alçada mínim 3,5 metres
- Temps muntatge 2 hores
- Desmuntatge 1 hora
- Xarxes Ethernet: 2 xarxes independents Ethernet RJ45 del control a l'escenari
- Necessitats d'escenografia:
 - Un penja-robes de peu
 - Tauleta auxiliar
- Equip de so:
 - Mesclador de 12 canals i caixetí d'escenari
 - 3 caixes d'injecció directa
 - 2 Monitors autoamplificats
- Equip de so (preferiblement amb subgreus) amb la potència
- adequada a la sala.

CONTRACTACIÓ

Bernat de Cabrera, 13

08511 L'Esquirol

Barcelona

NIF 35025527-T

+ 34 938 568 427 / +34 609 461 970

PEPLOPEZ.COM INFO@PEPLOPEZ.COM